

voorstellen. Behalve den titel en den tekst aan de keerzijde daarvan, is alles geregeld afgezet en afgedrukt door het personeel der drukkerij van Bronkhorst. Het slot, dat op een los oktaaf gedrukt is, (en niet zooals de heer Loosjes meent met titel en eerste bladzijde tekst op een kwart vel om als omslag dienst te doen) was ook werk van de knechts. Toen dit was afgeloopen, ving de taak voor Bronkhorst zelf aan. Wist zijn volk wèl, dat er een boekje gedrukt werd, waarmede het niet recht in den haak was, Bronkhorst vond het beter, dat zij maar niet wisten welk boekje het was. Daarom was hij zoo voorzichtig titel en aanspraak zelf te zetten en te drukken.

Met opzet heb ik eerst de officieele stukken zelve het ontstaan van dezen nadruk laten vertellen, zonder er veel meer dan enkele opmerkingen aan toe te voegen. Nu wij het libel hebben zien zetten, drukken, droogen, vouwen, innaaien en bergen, willen wij, eer het door het klappen van Holtus weder voor het grootste gedeelte vernietigd wordt, eens een exemplaar uit het «lederen valisie» nemen, en, door vergelijking met een paar der exemplaren, die van verschillende zijden reeds verspreid waren, vóór dezen nadruk den vuurdood stierf, nog eenige meerdere zekerheid omtrent de verschillende uitgaven trachten te bekomen.

Indien de uitgave, die de heer Loosjes als de oorspronkelijke beschouwt, met descendiaan letter gezet ware, behoefde er omtrent den oorspronkelijken druk in het geheel geen twijfel te bestaan. Daar Adriaan Sterk ons medegedeeld heeft, dat het oorspronkelijke exemplaar, waarnaar zij gezet hebben, met deze lettersoort gedrukt was, zou alle twijfel daarmede wel opgeheven zijn. Volgens deskundigen is evenwel het als oorspronkelijk aangenomen exemplaar niet met descendiaan, maar met